НАСОКИ (ЕС) 2026/689 НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА

от 22 януари 2026 година

за изменение на Насоки (ЕС) 2015/510 относно прилагането на рамката на паричната политика на Евросистемата (ЕЦБ/2014/60) *(ЕЦБ/2026/1)*

ИЗПЪЛНИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 127, параграф 2, първо тире от него,

като взе предвид Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, и по-специално член 3.1, първо тире, членове 9.2, 12.1, 14.3 и 18.2, както и член 20, първа алинея от него,

като има предвид, че:

(1) Постигането на единна парична политика налага определяне на средствата, инструментите и процедурите, които Евросистемата, включваща Европейската централна банка (ЕЦБ) и националните централни банки на държавите членки, чиято парична единица е еврото (наричани по-долу „НЦБ“), следва да използва с оглед на прилагането на тази политика по един и същ начин във всички държави членки, чиято парична единица е еврото.

(2) На 29 ноември 2024 г. Управителният съвет взе решение относно някои мерки, целящи да насърчат по-голяма хармонизация на рамката на Евросистемата за обезпеченията. Първо, някои видове активи, които се приемат съгласно временната рамка, следва да бъдат включени в общата рамка за обезпеченията, а именно: а) търгуемите активи, деноминирани в щатски долари, британски лири и японски йени; и б) обезпечените с активи ценни книжа с втори най-добър рейтинг, равен на степен на кредитно качество 3 според хармонизираната рейтингова скала на Евросистемата, които отговорят на критериите за допустимост, определени във временната рамка за обезпеченията. Второ, статистическите вътрешни системи на НЦБ за кредитна оценка (S-ICAS) следва да се приемат като източник за кредитна оценка в допълнение към вътрешните системи на НЦБ за кредитна оценка, които понастоящем се приемат, и следователно последните следва да бъдат известни като „цялостни вътрешни системи за кредитна оценка“ (F-ICAS), за да бъдат разграничени от S-ICAS. Трето, във връзка с процедурата за приемане на S-ICAS като трети източник за кредитна оценка на контрагента е целесъобразно да се отмени изискването за подаване на мотивирано искане, подкрепено с подходяща обосновка, за да се улесни използването на S-ICAS. На последно място, с цел да опрости рамката на Евросистемата за обезпеченията, Управителният съвет реши, че вече няма да допуска като обезпечение за кредитните операции на Евросистемата обезпечените с ипотека потребителски дългови инструменти и нетъргуемите дългови инструменти, обезпечени с допустими вземания по кредити, поради ограниченото им използване досега и слабото им търсене.

(3) След изтичането на преходния период във връзка с използването на образците на ЕЦБ за отчетност на данни на ниво кредит и постепенното премахване на процеса на Евросистемата за определяне на регистри на данни на ниво кредит, както беше решено от Управителния съвет на 22 март 2019 г., са необходими последващи изменения на съответните разпоредби на рамката на паричната политика на Евросистемата.

(4) Във връзка с критериите за допустимост, прилагани към обезпечените с активи ценни книжа като допустимо обезпечение за кредитните операции на Евросистемата, е необходимо допълнително прецизиране, за да се изключат изрично обезпечените с активи ценни книжа, ако емитентът им е изложен на риск за остатъчната стойност.

(5) За третирането на лицата, за които е приета схема за преструктуриране въз основа на стратегия за преструктуриране при отворена банка, е необходимо изясняване на рамката за контрагентите на Евросистемата, за да се отразят приложимите процеси и срокове при оценката на финансовата стабилност.

(6) Предоставени са допълнителни разяснения относно оценката на финансовата стабилност на контрагента в случай на дискреционни мерки, взети от Евросистемата от съображения за пруденциалност.

(7) Критериите за допустимост, прилагани за плаващи купони, които са индексирани с референтен процент на инфлационен индекс, следва да бъдат определени чрез специални разпоредби, които ги разграничават от критериите, които се прилагат за инструменти с други плаващи купони, и да осигуряват по-голяма яснота.

(8) Следва да бъде пояснено, че критериите за допустимост по отношение на формата на емитиране на международни дългови инструменти следва да се прилагат само за международните дългови инструменти, емитирани чрез международни централни депозитари на ценни книжа (МЦДЦК) във формата на глобална облигация и представени с физически (хартиен) сертификат или с електронно (цифрово) копие на хартиена глобална облигация. По отношение обаче на международните дългови инструменти, емитирани чрез МЦДЦК в напълно дематериализирана форма, Евросистемата следва да си запази правото да провери дали тези инструменти: а) не пораждат съществени рискове, които могат да засегнат правата на Евросистемата като притежател на обезпечение; и б) са действително учредени съгласно приложимото право независимо от технологията, която поддържа емитирането им.

(9) Критериите за допустимост, прилагани към вземанията по кредити като допустимо обезпечение за кредитните операции на Евросистемата, следва да бъдат разяснени, като изрично се изключат необслужваните вземания по кредити, за да се гарантира, че Евросистемата е защитена от рисковете, които те носят, и че за кредитните операции на Евросистемата се приемат само адекватни обезпечения.

(10) Като се имат предвид големите различия в броя, стойността и видовете активи, както и обстоятелствата, които могат да възникнат при неизпълнение, следва да се направят корекции, за да се даде възможност за по-ефективно и гъвкаво прилагане на имуществените и неимуществените санкции, налагани на контрагентите, които не спазват определени правила във връзка с операциите по паричната политика.

(11) На 23 юли 2025 г. Управителният съвет реши да въведе „климатичен фактор“ в рамката на Евросистемата за обезпеченията. Евросистемата извършва кредитни операции с допустими контрагенти, за да постигне основната си цел за ценова стабилност, определена от Управителния съвет като симетрична инфлационна цел от 2 % в средносрочен план. Съгласно член 18.1 от Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка тези операции трябва да бъдат обезпечени с адекватни обезпечения. Основен риск при тези операции е потенциалният спад в обезпечителната стойност, в случай че контрагнет на Евросистемата не изпълни задълженията си и тя стане законен собственик на обезпечението за неопределен период от време.

(12) Евросистемата използва няколко мерки в настоящата си рамка за обезпеченията, за да намали финансовите рискове, свързани с операциите ѝ по отпускане на заеми, но все още не са взети мерки по отношение на потенциалното финансово въздействие на несигурността, свързана с климатичния преход. Свързаните с това финансови рискове за Евросистемата произтичат от потенциала за преоценка на активите поради неочаквани сътресения в климатичния преход, докато икономиката преминава към нисковъглеродно бъдеще, обусловени от промени в политиката, технологиите, динамиката на пазара и предпочитанията на потребителите. Поради това Управителният съвет реши да въведе „климатичен фактор“, който е допълнителна мярка за контрол на риска, насочена към смекчаване на потенциалното финансово въздействие на несигурността, свързана с климатичния преход, като коригира стойността, определена за допустимите търгуеми активи, емитирани от някои нефинансови предприятия и свързаните с тях лица, и мобилизирани като обезпечение в зависимост от степента, в която те могат да бъдат повлияни от бъдеща несигурност, свързана с климатичния преход.

(13) Корекцията на стойността, определена за допустимите активи, мобилизирани като обезпечение, следва да се основава на набор от обективни критерии, за да се гарантира, че мярката е подходяща за постигане на обявената цел за намаляване на финансовия риск и не надхвърля необходимото за постигането на тази цел. Климатичният фактор следва да бъде извлечен от оценка на несигурността, съставена от три елемента: а) специфичен за сектора стрес фактор: единен „пазарен коефициент“, получен от очаквания недостиг при неблагоприятния сценарий на климатичния стрес тест на Евросистемата, който се прилага за всички активи, емитирани от предприятията в рамките на конкретен сектор; б) специфична за емитента експозиция: мярка за експозицията на емитента към несигурността, свързана с климатичния преход, основана на методика, разработена за пренасочването на покупките по програмата за закупуване от корпоративния сектор (ПЗКС); и в) специфична за актива уязвимост: оценка на чувствителността на пазарната цена на актива към неочаквани бъдещи климатични сътресения, като се вземе предвид остатъчният срок до падежа на актива. Въз основа на оценката на несигурността Евросистемата следва да определи климатичен фактор за всеки допустим търгуем актив в обхвата на мярката за управление на риска, който може допълнително да коригира обезпечителната му стойност след прилагането на други мерки за контрол на риска. За активите, които стават допустими между две годишни актуализации във връзка с климатичния фактор, първоначално следва да се определи медианен климатичен фактор за вида актив, към който принадлежат, по-специално облигации, средносрочни облигации или търговски ценни книжа. Прилагането на медианен климатичен фактор според вида на актива отразява присъщите разлики в ценовата чувствителност към подобни шокове сред видовете активи и балансира управлението на риска със съображения за ефективност до следващата годишна актуализация.

(14) Климатичният фактор следва да бъде калибриран така, че да се запази способността на Евросистемата да прилага парична политика чрез широка наличност на обезпечения.

(15) Климатичният фактор следва да отразява несигурността, свързана с климатичния преход, на която могат да бъдат изложени търгуемите активи, емитирани от някои нефинансови предприятия и от свързаните с тях лица. Акцентът върху тези търгуеми активи се дължи на по-добрата наличност на данни в този сегмент и на опита, натрупан от Евросистемата при интегрирането на рисковете, свързани с климатичния преход, в ПЗКС. Климатичният фактор, включително неговият обхват, методика и калибриране, следва да се преразглежда редовно от Управителния съвет и при необходимост да се актуализира: а) за да се отразява нарастващата наличност на съответните данни и модели и б) за да се отразяват съответните регулаторни промени и напредъкът във възможностите за оценка на риска.

(16) Чрез въвеждането на климатичния фактор като допълнителна мярка за контрол на риска Евросистемата допълнително гарантира, че спазва член 11 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който изискванията за защита на околната среда трябва да бъдат включени в определянето и изпълнението на политиките и дейностите на Съюза, което включва паричната политика на Съюза. По същия начин въвеждането на мярката гарантира съответствие със задълженията на Евросистемата по член 7 от Договора, съгласно който Съюзът е длъжен да следи за съгласуваността между различните си политики и действия.

(17) Предвид техническото прилагане на климатичния фактор в Системата за управление на обезпеченията в Евросистемата (ECMS) е необходимо датата за прилагането му да се приведе в съответствие с датата на пускане в действие на ECMS през второто тримесечие на 2026 г. и поради това климатичният фактор следва да се прилага от 15 юни 2026 г.

(18) Поради това Насоки (ЕС) 2015/510 на Европейската централна банка (ЕЦБ/2014/60) ([1]) следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩИТЕ НАСОКИ:

Член 1

Изменения

Насоки (ЕС) 2015/510 (ЕЦБ/2014/60) се изменят, както следва:

1) Член 2 се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка 7а:

„(7а) „климатичен фактор“ означава корекция, която може да бъде приложена към стойността, определена за търгуемите активи, емитирани от определени нефинансови предприятия и съответните им групи корпоративни емитенти, които са мобилизирани като обезпечение при кредитните операции на Евросистемата, за да се смекчи потенциалното финансово въздействие на несигурността, свързана с климатичния преход;“;

б) вмъква се следната точка 10а:

„(10а) „група корпоративни емитенти“ означава – за целите на климатичния фактор –група от предприятия, които действат като една икономическа единица и представляват една отчетна единица за целите на представянето на консолидирани отчети, която включва предприятието майка и всички негови преки и непреки дъщерни предприятия;“;

в) в точка 16 буква д) се заличава;

г) в точка 23 букви в) и г) се заличават;

д) точка 26а се заличава;

е) точка 26б се заличава;

([1]) Насоки (ЕС) 2015/510 на Европейската централна банка от 19 декември 2014 г. относно прилагането на рамката на паричната политика на Евросистемата (Насоки относно общата документация) (ЕЦБ/2014/60) (ОВ L 91, 2.4.2015 г., стр. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

ж) точка 31а се заличава;

з) точка 49 се заличава;

и) точка 50а се заменя със следното:

„(50а) „регистър на данни на ниво кредит“ е регистър на секюритизации по смисъла на член 2, точка 23 от Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета (*), регистриран от Европейския орган за ценни книжа и пазари (ЕОЦКП) съгласно член 10 от същия регламент;

_____

(*) Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/2402/oj).“;

й) точка 70 се заменя със следното:

„(70) „нетъргуем актив“ е всеки един от следните активи: срочни депозити и вземания по кредити;“;

к) точка 70а се заличава;

л) вмъква се следната точка 79а:

„(79а) „риск за остатъчната стойност“ е рискът, който възниква във връзка с плащане по генериращ паричен поток актив във всеки от следните случаи:

а) плащането е структурирано така, че системно да зависи от продажбата или рефинансирането на въпросните стоки, без допълнително да се търси длъжника, за да покрие евентуалния недостиг между постъпленията от продажбата на стоките и планираните плащания по генериращия паричен поток актив или евентуалния недостиг по тези планирани плащания, който произтича от невъзможността за пълно или частично рефинансиране на стоките;

б) длъжникът има възможност да достави стоките при пълен сетълмент на своите задължения за плащане, но няма задължение да покрие недостига между постъпленията от продажбата на стоките и планираните плащания по генериращия паричен поток актив или евентуалния недостиг по тези планирани плащания, който произтича от невъзможността за пълно или частично рефинансиране на стоките;

в) в случай на а) или б), независимо от наличието на обратно изкупуване, гаранция или друго задължение на трето лице или страна по сделката да извърши планираното плащане или да покрие евентуален недостиг между постъпленията от продажбата на стоките и планираните плащания по генериращия паричен поток актив или евентуалния недостиг по тези планирани плащания, който произтича от невъзможността за пълно или частично рефинансиране на стоките;“;

м) вмъква се следната точка 79б:

„(79б) „орган за преструктуриране“ е орган за преструктуриране съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (*) или Единният съвет за преструктуриране, създаден в съответствие с член 42 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета (**);

_____

(*) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj).

(**) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за преструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за преструктуриране и Единния фонд за преструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 30.7.2014 г., стр. 1,ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj).“;

н) вмъква се следната точка 80а:

„(80а) „мярка за намаляване на риска“ означава една от следните мерки: а) налагането на таван на ликвидността, предоставена след отмяната на ограничението на достъпа на контрагента до операциите по паричната политика на Евросистемата със стандартен срок до падежа от една седмица или по-кратък, включително в случаите, когато указателният календар за тези операции предвижда изключително удължен срок до падежа; б) ограничаването на мобилизирането като обезпечение на задържаните мобилизирани ОАЦК и собствено ползвани обезпечени облигации, както е посочено съответно в член 3, параграфи 5 и 2а от Насоки (ЕС) 2016/65 на Европейската централна банка (ЕЦБ/2015/35) (*), или други активи, които Евросистемата счита за неликвидни; и в) изискването за спазване на допълнителните капиталови изисквания, определени от компетентния орган в съответствие с член 104, параграф 1, буква а) от Директива 2013/36/ЕС, в допълнение към спазването на капиталовите изисквания съгласно член 92 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

_____

(*) Насоки (ЕС) 2016/65 на Европейската централна банка от 18 ноември 2015 г. относно дисконтиранията при оценяването при прилагането на рамката на паричната политика на Евросистемата (ЕЦБ/2015/35) (ОВ L 14, 21.1.2016 г., стр. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).“;

2) В член 10 параграф 5 се заменя със следното:

„5. Обратните сделки за изтегляне на ликвидност се основават на активи, предоставени от Евросистемата. Критериите за допустимост на тези активи са идентични с критериите, прилагани за допустими активи, използвани в обратни сделки за предоставяне на ликвидност съгласно четвърта част. При обратните сделки по изтегляне на ликвидност не се прилагат дисконтирания при оценяването или климатични фактори.“;

3) Член 62 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) размер на главницата, платим безусловно, който е индексиран на фиксирана основа само спрямо един референтен процент на национален инфлационен индекс за дългови инструменти, деноминирани в евро, британски лири, йени или щатски долари. Индексирането на фиксирана основа се разбира като компенсиране на база едно към едно за инфлацията, отчетена в референтен процент на национален инфлационен индекс (но като се допускат положителни долни и/или горни граници).“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Дълговите инструменти, които отговарят на изискванията на параграф 1, буква б) и чиято структура на купона е съгласно посоченото в член 63, параграф 1, буква ба), имат купони, индексирани към същия референтен процент на национален инфлационен индекс като размера на главницата.“;

4) В член 63 параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да бъдат допустими, дълговите инструменти трябва да имат една от следните структури на купона до окончателното си изплащане:

а) фиксирани, нулеви или стъпаловидни купони с предварително определени графици на купоните и предварително определени стойности на купоните;

б) плаващи купони, които не са индексирани с референтен процент на инфлационен индекс и имат следната структура: купонна лихва = (референтен лихвен процент * l) ± x, с f ≤ купонна лихва ≤ c, където:

i) за дългови инструменти, деноминирани в евро, референтният лихвен процент е само един от следните в даден времеви момент:

— лихвен процент на паричния пазар в евро, чието използване е разрешено в Съюза в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета (*), например краткосрочния лихвен процент в евро (€STR) (включително натрупан или осреднен дневен €STR), Euribor или подобни индекси; за първия или/и последния купон референтният лихвен процент може да бъде линейна интерполация между два срока до падеж на един и същи лихвен процент на паричния пазар в евро, например линейна интерполация между два различни срока до падеж на Euribor,

— лихвен процент по суап с постоянен матуритет, например индекси CMS, EIISDA, EUSA,

— доходността на една държавна облигация в еврозоната или индекс на няколко държавни облигации в еврозоната, които имат матуритет, равен на или по-малък от една година;

ia) за дългови инструменти, деноминирани в британски лири, йени или щатски долари, референтният лихвен процент е само един от следните в даден времеви момент:

— единен лихвен процент на паричния пазар, чието използване е разрешено в Съюза в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/1011 във валутата, в която са деноминирани,

— всеки друг приемлив референтен лихвен процент в чуждестранна валута, определен от Управителния съвет.

ii) f (долен праг), c (горен праг), l (коефициент на увеличаване на ливъридж/намаляване на ливъридж) и x (марж), ако фигурират, са числа, които или са предварително определени при емитирането, или могат да се променят с течение на времето само според предварително определен при емитирането план, където l е по-голям от нула през целия живот на актива;

ба) плаващи купони, които са индексирани спрямо референтен процент на национален инфлационен индекс за съответната валута, а именно евро, британски лири, йени или щатски долари, при условие че:

i) неинфлационният коригиран фиксиран компонент на купона и, ако има такива, други маржове, които са приложими чрез събиране или изваждане, са фиксирани или могат да се променят с течение на времето само според предварително определен при емитирането план;

ii) компенсацията за инфлация е обвързана на фиксирана основа с единен национален инфлационен индекс — с възможни изключения за положителни долни и горни граници и случаи, в които компенсацията за инфлация се изчислява въз основа на максималното равнище на индекса на цените, достигнато за последните дати на плащане на купона в случай на регистрирани епизоди на дефлация (като например в случая на облигациите *Buoni del Tesoro poliennali (BTP) Italia*);

iii) долните и горните прагове, ако фигурират, са числа, които или са предварително определени при емитирането, или могат да се променят с течение на времето само според предварително определен при емитирането план;

iv) такива плаващи купони не съдържат друг сложен компонент;

в) стъпаловидни или плаващи купони със стъпки, свързани с ЦПУ, при условие че:

i) съответствието с ЦПУ от страна на емитента или на друго предприятие от същата група емитенти на облигации, свързани с устойчивост, подлежи на проверка от независимо трето лице съгласно условията на дълговия инструмент; и

ii) събитието, водещо до нарастващо плащане, и/или свързаното с него нарастващо плащане не са били отменени или прекратени от емитента или по друг начин.

(*) Регламент (ЕС) 2016/1011 на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2016 г. относно индекси, използвани като бенчмаркове за целите на финансови инструменти и финансови договори или за измерване на резултатите на инвестиционни фондове, и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2014/17/ЕС и на Регламент (ЕС) № 596/2014 (ОВ L 171, 29.6.2016 г., стр. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj).“;

5. Член 65 се заменя със следното:

„*Член 65*

Валута на деноминиране на търгуемите активи

За да бъдат допустими, дълговите инструменти трябва да са деноминирани в една от следните валути: евро, една от предишните валути на държавите членки, чиято парична единица е еврото, британски лири, йени или щатски долари.“;

6) Член 66 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да бъдат допустими, дълговите инструменти, деноминирани в евро, трябва да са емитирани в ЕИП, а тези, деноминирани в британски лири, йени или щатски долари, трябва да са емитирани в еврозоната, и в двата случая при ЦДЦК, който управлява i) допустима ССЦК или ii) ССЦК с допустима връзка с допустима ССЦК.“;

б) параграф 3 се заличава;

7) Вмъква се следният член 66а:

„*Член 66а*

Форма на емитиране на определени търгуеми активи

1. Следните критерии за допустимост се прилагат само за международните дългови инструменти, които са емитирани чрез МЦДЦК във формата на глобална облигация и са представени с физически (хартиен) сертификат или с електронно (цифрово) копие на хартиена глобална облигация:

а) когато тези инструменти са емитирани на глобален приносител, те трябва да бъдат емитирани във формата на нови глобални облигации (NGN) и да бъдат депозирани при глобален попечител, който е МЦДЦК, или при ЦДЦК, който управлява i) допустима ССЦК или ii) ССЦК с допустима връзка с допустима ССЦК. Това изискване не се прилага по отношение на международните дългови инструменти на глобален приносител, емитирани във формата на класически глобални облигации (CGN) преди 1 януари 2007 г., и взаимозаменяемите продължаващи емисии на такива облигации, емитирани под един и същ ISIN код, независимо от датата на продължаващата емисия;

б) когато тези инструменти са емитирани като международни поименни дългови инструменти с международен сертификат, те трябва да бъдат емитирани съгласно новата попечителска структура (NSS) за международни дългови инструменти. Чрез дерогация това не се прилага по отношение на международните поименни дългови инструменти с международен сертификат, които са емитирани преди 1 октомври 2010 г.

2. Международните дългови инструменти на приносител с окончателен сертификат, които са представени с индивидуални физически (хартиени) сертификати, не са допустими, освен ако са емитирани като такива преди 1 октомври 2010 г.

3. По отношение на международните дългови инструменти, емитирани чрез МЦДЦК в напълно дематериализирана форма, Евросистемата си запазва правото да провери дали тези инструменти не пораждат съществени рискове, които биха могли да засегнат правата на Евросистемата като притежател на обезпечение, и дали са надлежно учредени съгласно правото, уреждащо тези инструменти, независимо от технологията, поддържаща тяхното емитиране.“;

8) Член 70 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да бъдат допустими, дълговите инструменти трябва да са емитирани от емитент, установен в ЕИП, или в държава от Г-10, която е извън ЕИП, при спазване на изключенията, предвидени в параграфи 3а—7 от настоящия член и в член 81а, параграф 4. За търгуемите активи с повече от един емитент това изискване се прилага по отношение на всеки емитент.“;

б) добавя се следният параграф 7:

„7. За дългови инструменти, деноминирани в британски лири, йени или щатски долари, емитентът трябва да е установен в ЕИП.“;

9) Член 72 се заменя със следното:

„*Член 72*

Критерии за допустимостта на обезпечените с активи ценни книжа

1. За да бъдат допустими за кредитните операции на Евросистемата, ОАЦК с кредитна оценка, съответстваща най-малко на степен на кредитно качество 2 по хармонизираната рейтингова скала на Евросистемата, трябва да отговарят на: а) общите критерии за допустимост, отнасящи се до всички видове търгуеми активи, посочени в раздел 1, с изключение на изискванията по член 62 относно размера на главницата, и б) специфичните критерии за допустимост, предвидени в членове 73—79а.

2. За да бъдат допустими за кредитните операции на Евросистемата, ОАЦК с кредитна оценка, съответстваща на степен на кредитно качество 3 по хармонизираната рейтингова скала на Евросистемата, трябва да отговарят на изискванията, посочени в параграф 1, и на допълнителните специфични критерии за допустимост, предвидени в член 79б.“;

10) Член 73 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. За да бъдат ОАЦК допустими, всички активи, генериращи паричен поток, които обезпечават ОАЦК, трябва да бъдат хомогенни, т.е. трябва да е възможно да бъдат отчитани съгласно един от видовете образци за отчетност за данни на ниво кредит, определени в техническите стандарти за изпълнение, приети от Комисията съгласно член 7, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/2402, който трябва да се отнася до една от следните категории активи:

а) жилищни ипотеки;

б) кредити за малки и средни предприятия (МСП);

в) кредити за покупка на автомобили;

г) потребителски кредити;

д) вземания по лизинг;

е) вземания по кредитни карти.“;

б) добавя се следният параграф 7:

„7. Емитентът на ОАЦК не трябва да бъде изложен на риск за остатъчната стойност.“;

11) Член 78 се заменя със следното:

„*Член 78*

Наличие на данни на ниво кредит за обезпечените с активи ценни книжа

1. За да може ОАЦК да станат или да продължат да бъдат допустими, съответните лица предоставят на регистъра на секюритизации изчерпателни и стандартизирани данни на ниво кредит относно пула от генериращи паричен поток активи, обезпечаващи ОАЦК, съгласно настоящия член.

1а. Данните на ниво кредит се подават за всяка отделна сделка, като се използват образците, определени в техническите стандарти за изпълнение, приети от Комисията, съгласно член 7, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2017/2402. Образецът, който трябва да бъде подаден, зависи от вида на актива, който обезпечава ОАЦК, посочен в член 73, параграф 1, букви а)—е).

1б. Данни на ниво кредит се отчитат най-малко на тримесечие, но не по-късно от един месец след датата за плащане на лихвата по съответните ОАЦК. За целите на образците, посочени в параграф 1а, „крайната дата на пула“ е датата, на която са засечени обобщени данни за състоянието на базовите активи за съответния отчет, който трябва да бъде представен, и съответната „дата на подаване на отчета“ не може да бъде повече от два месеца след крайната дата на пула.

1в. За да осигури спазването на изискванията в параграфи 1, 1а и 1б, регистърът на данни на ниво кредит провежда автоматизирани проверки за съответствие и точност на отчетите за нови и актуализирани данни на ниво кредит за всяка сделка.“;

12) Вмъква се следният член 79б:

„*Член 79б*

Допълнителни критерии за допустимост за обезпечени с активи ценни книжа с кредитна оценка, равна на степен на кредитно качество 3

1. За да бъдат допустими, обезпечените с активи ценни книжа с кредитна оценка, равна на степен на кредитно качество 3 по хармонизираната рейтингова скала на Евросистемата, трябва да отговарят на следните допълнителни специфични критерии за допустимост:

а) пулът от генериращи паричен поток активи, обезпечаващи ОАЦК, не трябва да съдържа, към момента на емитирането на ОАЦК или когато впоследствие те бъдат добавени към пула — например чрез заместване или подмяна на генериращите паричен поток активи — кредити, по които плащането на лихвата или главницата е просрочено с повече от 90 дни и длъжникът е в неизпълнение по смисъла на член 178 от Регламент (ЕС) № 575/2013, или когато са налице основателни причини за съмнение, че лихвата или главницата ще бъдат изцяло платени;

б) пулът от генериращи паричен поток активи не трябва да съдържа кредити, които са или са били структурирани кредити, синдикирани кредити или ливъридж кредити;

в) документите за сделката с ОАЦК трябва да съдържат разпоредби за приемственост в обслужването.

2. Контрагентът не може да предоставя като обезпечение ОАЦК, които отговарят на допълнителните специфични критерии за допустимост, посочени в параграф 1, ако контрагентът или трето лице, с което той има тесни връзки, предоставя хеджиране на лихвени проценти по отношение на ОАЦК.

3. За целите на настоящия член се прилагат следните определения:

а) „структуриран кредит“ е кредит, чиято структура включва подчинени вземания по кредити;

б) „синдикиран кредит“ означава кредит, предоставен от група кредитодатели в кредитен синдикат;

в) „ливъридж кредит“ е кредит, предоставен на дружество, което вече има съществена степен на задлъжнялост, като например финансиране на изкупуване или поглъщане, при което кредитът се използва с цел придобиването на собствения капитал на дружество, което също е длъжник по кредита;

г) „разпоредби за приемственост в обслужването“ са разпоредби в правната документация за ОАЦК, които съдържат разпоредби за резервно обслужващо лице или разпоредби за координатор на резервно обслужващо лице (ако няма разпоредби за резервно обслужващо лице);

д) „разпоредби за координатор на резервно обслужващо лице“ са разпоредби, които: i) изискват номинирането и възлагането на координатор на резервно обслужващо лице да намери подходящо резервно обслужващо лице в рамките на 60 дни от настъпването на активиращо събитие, за да се гарантира навременно плащане и обслужване на ОАЦК; и ii) предвиждат, че няма да има тесни връзки едновременно между обслужващото лице, координатора на резервното обслужващо лице и банката, в която емитентът има сметка.

е) „разпоредби за координатор на резервно обслужващо лице“ са разпоредби, които: i) уреждат причините за замяната на обслужващото лице, които са свързани с промени в рейтинга му, неизпълнение на задълженията му и/или други стандартни за сектора предпоставки за замяната му; и ii) предвиждат, че няма тесни връзки между резервното обслужващо лице и обслужващото лице.“;

13) В член 82, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) ОАЦК трябва да имат кредитни оценки, присъдени от най-малко две различни признати системи на АВКО, изразени под формата на две публични кредитни оценки, по една, предоставена от всяка от тези системи на АВКО, съответстващи поне на степен на кредитно качество 3 по хармонизираната рейтингова скала на Евросистемата.“;

14) В член 87 се добавя следната таблица:

„*Таблица 9*

Косвени оценки за кредитно качество за емитенти или гаранти без оценка за кредитно качество от АВКО

	Присъждане на емитенти или гаранти съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013	Изчисляване въз основа на рамката на Евросистемата за кредитна оценка на косвени оценки за кредитно качество на емитента или гаранта, принадлежащ към съответната категория
Категория 1	Регионални правителства, местни органи на власт и субекти от публичния сектор съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013, които се третират от компетентните органи по същия начин като централното правителство за целите на изискванията за капиталова адекватност съгласно член 115, параграф 2 и член 116, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013	Присъжда им се оценката за кредитно качество на АВКО за централното правителство, в чиято юрисдикция е установен субектът
Категория 2	Други регионални правителства, местни органи на властта и субекти от публичния сектор съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013	Присъжда им се оценка за кредитно качество с една степен на кредитно качество (*) по-ниска от оценката за кредитно качество на АВКО за централното правителство, в чиято юрисдикция е установен субектът
Категория 3	Субекти от публичния сектор съгласно определението в член 2, точка 75, които не са субекти от публичния сектор съгласно Регламент (ЕС) № 575/2013	Третират се като емитенти или длъжници от частния сектор, т.е. техните търгуеми активи не са допустими

(*) Информация за степените на кредитно качество е публикувана на уебсайта на ЕЦБ.“

15) В член 89 се добавя следният параграф 6:

„6. Вземанията по кредити, класифицирани като необслужвани експозиции в член 47а, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, не са допустими видове вземания по кредити, дори ако са покрити от гаранция, която е приемлива съгласно дял IV.“;

16) В четвърта част, дял III, глава 1 се заличава раздел 3 „Критерии за допустимостта на обезпечените с ипотека потребителски дългови инструменти“, съдържащ член 107;

17) В четвърта част, дял III, глава 1 се заличава раздел 4 „Критерии за допустимостта на нетъргуемите дългови инструменти, обезпечени с допустими вземания по кредити“, съдържащ членове 107а—107е;

18) В член 108 буква б) се заличава;

19) В член 109 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Без да се засягат член 89, параграф 6 и член 92, до края на следващия работен ден контрагентите уведомяват съответната НЦБ за всяко кредитно събитие, което им е известно, включително за забавяне на плащанията на длъжниците по вземанията по кредити, мобилизирани като обезпечение, и при поискване от съответната НЦБ — изтеглят или заменят активите.“;

20) Член 110 се изменя, както следва:

а) параграф -1 се заменя със следното:

„-1. Цялостните вътрешните системи на НЦБ за кредитна оценка (F-ICAS), признати от Евросистемата в съответствие с общите критерии за приемливост, предвидени в четвърта част, дял V, се използват като главен източник за кредитна оценка при оценяването на кредитното качество на длъжниците и гарантите на вземания по кредити, мобилизирани като обезпечение, когато е налична кредитна оценка от призната F-ICAS, от НЦБ на държавата по произход или от която и да е друга НЦБ.“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Контрагентите, които мобилизират вземания по кредити като обезпечение, могат да изберат една допълнителна система или източник за кредитна оценка измежду другите източници за кредитна оценка, признати от Евросистемата в съответствие с общите критерии за приемливост, предвидени в четвърта част, дял V. Системата или източникът за кредитна оценка, избрани съгласно настоящия параграф, се наричат вторична система или вторичен източник за кредитна оценка на контрагента. Вторичната система или вторичният източник за кредитна оценка може да се използва само когато няма кредитна оценка за съответния длъжник или гарант от призната F-ICAS на НЦБ.“;

в) параграф 2 се заменя със следното:

„2. НЦБ на държавата по произход може да разреши на контрагентите си да използват повече от две системи или повече от два източника за кредитна оценка при представяне на мотивирано искане до НЦБ на държавата по произход, подкрепено с подходяща обосновка на базата на липсата на достатъчен обхват на първичните и вторичните източници или системи за кредитна оценка. НЦБ на държавата по произход може да разреши използването на статистически вътрешни системи за кредитна оценка (S-ICAS) като трета система или източник за кредитна оценка по искане на контрагент, без да изисква той да подава мотивирано искане, подкрепено с подходяща обосновка.“;

21) В четвърта част, дял III, глава 2 се заличава раздел 2 „Изисквания на Евросистемата за кредитно качество за обезпечени с ипотека потребителски дългови инструменти“, съдържащ член 112;

22) В четвърта част, дял III, глава 2 се заличава раздел 3 „Изисквания на Евросистемата за кредитното качество на нетъргуемите дългови инструменти, обезпечени с допустими вземания по кредити“, съдържащ член 112а;

23) Член 119 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Информацията относно кредитната оценка, въз основа на която Евросистемата извършва оценката за допустимост на активите за използването им като обезпечение при кредитните операции на Евросистемата, се предоставя от системи за кредитна оценка, които принадлежат към един от следните четири източника:

а) АВКО;

б) F-ICAS на НЦБ;

в) S-ICAS на НЦБ;

г) вътрешни рейтинговобазирани системи на контрагентите.“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Към всеки източник за кредитна оценка, изброен в параграф 1, може да има набор от системи за кредитна оценка. Системите за кредитна оценка трябва да отговарят на критериите за приемливост, предвидени в настоящия дял. На уебсайта на ЕЦБ е публикуван списък с признатите системи за кредитна оценка, т.е. списък с признатите АВКО, F-ICAS и S-ICAS.“;

24) Член 121 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Общи критерии за приемливост и оперативни процедури за цялостните и статистическите вътрешни системи за кредитна оценка на националните централни банки“;

б) параграф 1 се заменя със следното:

„1. НЦБ могат да решат да използват своя собствена F-ICAS или S-ICAS за целите на кредитната оценка. Решението на дадена НЦБ да използва своя собствена F-ICAS или S-ICAS подлежи на процедура по приемане от Евросистемата.“;

в) параграф 2 се заменя със следното:

„2. С F-ICAS или S-ICAS може да се извършват кредитни оценки предварително или по конкретно искане на контрагента при представянето на актив на НЦБ, която използва F-ICAS или S-ICAS (НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS).“;

г) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Във връзка с параграф 2, при представянето на актив на НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS, по отношение на който трябва да се оцени допустимостта на длъжника или гаранта, НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS уведомява контрагента или за статута му на допустимост, или за периода от време, необходим за изготвянето на кредитна оценка. Ако F-ICAS или S-ICAS е ограничена по обхват и с нея се извършва оценка само на определени видове длъжници или гаранти, или ако НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS, не може да получи информацията и данните, необходими за извършването на кредитната оценка, НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS, уведомява своевременно контрагента за тези обстоятелства. И в двата случая съответният длъжник или гарант се счита за недопустим, освен ако активите отговарят на изискванията за кредитно качество в съответствие с алтернативен източник за кредитна оценка или система за кредитна оценка, чието използване е разрешено на контрагента съгласно член 110. Ако мобилизираните активи станат недопустими поради влошаването на кредитоспособността на длъжника или гаранта, активът се изтегля на първата възможна дата. Тъй като не съществува нито договорно отношение между нефинансовите предприятия и НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS, нито правно задължение в тежест на тези предприятия за предоставянето на непублична информация на НЦБ, използваща F-ICAS или S-ICAS, информацията се предоставя на доброволна основа.“;

д) параграф 4 се заличава;

25) Член 128, параграф 1 се изменя, както следва:

а) буква а) се заменя със следното:

„а) дисконтирания при оценяването, предвидени в Насоки (ЕС) 2016/65 (ЕЦБ/2015/35);“

б) буква б) се заменя със следното:

„б) маржове на отклонение (преоценка по текуща пазарна стойност):

Евросистемата изисква пазарната стойност на допустимите активи, използвани при обратните сделки за предоставяне на ликвидност, коригирана с дисконтирания и, доколкото е приложимо, с климатични фактори, да бъде поддържана във времето. Ако стойността на допустимите активи, оценявана ежедневно, спадне под определено ниво (недостатъчно обезпечаване), НЦБ на държавата по произход изисква от контрагента да предостави допълнителни активи или парични средства посредством искане за предоставяне на допълнително обезпечение в съответствие с член 136. По подобен начин, ако стойността на допустимите активи надхвърли определено ниво след преоценката им, НЦБ връща излишъка от парични средства;“

в) добавя се следната буква д):

„д) от 15 юни 2026 г. — климатичен фактор, както е посочено в приложение XIIб.“;

26) В член 136 параграф 2 се заменя със следното:

„2. Ако след оценяване, дисконтирания и, доколкото е приложимо, климатични фактори мобилизираните активи не отговарят на изискванията, изчислени на този ден, исканията за допълнително обезпечение се изпълняват в съответствие с процедурите, предвидени в член 11 от Насоки (ЕС) 2024/3129 (ЕЦБ/2024/22). Ако след преоценката им стойността на допустимите активи, които контрагентът е мобилизирал като обезпечение, надхвърля сумата на дължимото от контрагента плюс, когато е приложимо, маржа на отклонение, НЦБ връща излишъка от паричните средства, които контрагентът е предоставил в резултат на направеното искане за предоставяне на допълнително обезпечение.“;

27) В член 138, параграф 3 буква в) се заличава;

28) В член 141 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Контрагентът не може да предоставя или използва като обезпечение необезпечени дългови инструменти, емитирани от кредитна институция или от друго лице, с което тя се намира в тесни връзки, доколкото стойността на това обезпечение, емитирано от тази кредитна институция или от друго лице, с което тя се намира в тесни връзки, взети заедно, надвишава 2,5 % от общата стойност на активите, използвани като обезпечение от този контрагент след прилагането на съответното дисконтиране и, доколкото е приложимо, на климатичен фактор. Прагът не се прилага в следните случаи:

а) ако стойността на активите не надхвърля 50 милиона евро след приложимо дисконтиране и, доколкото е приложимо, климатичен фактор;

б) ако активите са гарантирани от субект от публичния сектор, който има право да облага с данъци, посредством гаранция, която отговаря на характеристиките, предвидени в член 114; или

в) ако тези активи са емитирани от агенция, многостранна банка за развитие или международна организация.“;

29) Заглавието на пета част се заменя със следното:

„САНКЦИИ ЗА НЕИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА КОНТРАГЕНТА“;

30) Член 155 се заменя със следното:

„*Член 155*

Имуществени санкции за неизпълнението на някои оперативни правила

1. Ако контрагентът не изпълни задължение по член 154, параграф 1, Евросистемата налага имуществена санкция за всяко неизпълнение. За целите на пета част всеки отделен актив, мобилизиран като обезпечение, който е засегнат от неизпълнение, представлява случай на неизпълнение. Приложимата имуществена санкция включва следното:

а) фиксирана сума в размер на 500 EUR за всяко неизпълнение, за което НЦБ е уведомила контрагента, независимо от броя на активите, мобилизирани като обезпечение, които са засегнати от неизпълнението;

б) променлива сума по отношение на всеки актив, мобилизиран като обезпечение, който е засегнат от неизпълнението, изчислена в съответствие с приложение VII, раздел I.

2. Общият размер на приложимата имуществена санкция, изчислен в съответствие с параграф 1 и приложение VII, се намалява с 50 % в следните случаи на самообявено неизпълнение:

а) когато контрагентът поправи неизпълнение на задължение, посочено в член 154, параграф 1, буква в), и уведоми НЦБ за това, преди контрагентът да е бил уведомен за неизпълнението от НЦБ, ЕЦБ или външен одитор;

б) когато контрагентът уведоми НЦБ за неизпълнение, което i) не е открито от НЦБ или ЕЦБ и ii) е възникнало по отношение на активи, които са били демобилизирани. Намаляването на имуществената санкция не се прилага за активи, които попадат в обхвата на текуща процедура за проверка, която е известна на контрагента поради уведомяване от НЦБ, ЕЦБ или външен одитор.“;

31) Член 156 се заменя със следното:

„*Член 156*

Неимуществени санкции за неизпълнението на определени оперативни правила

1. Ако контрагентът не изпълни задължение от вида, посочен в член 154, параграф 1, буква а) или буква б), се прилага следното:

а) Евросистемата може временно да спре участието на контрагента в операциите на открития пазар при всяко трето и последващо неизпълнение в рамките на 12 месеца, ако във връзка с неизпълнението са изпълнени и двете условия i) и ii):

i) наложена е имуществена санкция;

ii) всяко решение за налагане на имуществена санкция е съобщено на контрагента;

б) 12-месечният срок, посочен в буква а), се изчислява от датата на уведомяване за първото неизпълнение на задължение от вида, посочен съответно в член 154, параграф 1, буква а) или буква б). Първото самообявено неизпълнение, описано в член 155, параграф 2, което е настъпило в рамките на съответния 12-месечен период, не се счита за неизпълнение.

2. Временното спиране, наложено от Евросистемата по параграф 1, се прилага по отношение на всяка последваща операция на открития пазар, която е от същия вид като тази, довела до налагането на имуществената санкция по параграф 1.

3. Срокът на временното спиране, наложено съгласно параграф 1, се определя в съответствие с приложение VII.

4. Ако контрагентът не изпълни задължение от вида, посочен в член 154, параграф 1, буква в), се прилага следното:

а) Евросистемата може временно да спре участието на контрагента в операциите на открития пазар при всяко трето и последващо неизпълнение в рамките на 12 месеца, ако във връзка с неизпълнението са изпълнени и двете условия i) и ii):

i) наложена е имуществена санкция;

ii) всяко решение за налагане на имуществена санкция е съобщено на контрагента;

б) 12-месечният срок, посочен в буква а), се изчислява от датата на уведомяване за първото неизпълнение на задължение от вида, посочен в член 154, параграф 1, буква в). Първото самобявено неизпълнение, описано в член 155, параграф 2, което е настъпило в рамките на съответния 12-месечен период, не се счита за неизпълнение;

в) всяко спиране, наложено съгласно буква а), се прилага за първата операция на открития пазар за предоставяне на ликвидност в рамките на периода на поддържане на резервите, следващ уведомлението за временното спиране.

5. В извънредни случаи Евросистемата може временно да спре участието на контрагента във всички бъдещи операции по паричната политика на Евросистемата за срок от три месеца поради неизпълнение на член 154, параграф 1. В този случай Евросистемата взема предвид сериозността на неизпълнението и по-специално стойността, честотата и продължителността му.“

32) Член 157 се заменя със следното:

„*Член 157*

Налагане на неимуществени санкции на клонове при неспазване на определени оперативни правила

В случай че Евросистемата наложи на контрагента временното спиране в съответствие с член 156, параграф 5, то може да бъде наложено и на клоновете на този контрагент, установени в други държави членки, чиято парична единица е еврото.“;

33) Член 158 се изменя, както следва:

а) *(изменението в параграф 2, четвърто изречение не засяга българската версия);*

б) в параграф 2 се вмъква следната буква -а):

„-а) няма изгледи за своевременно възстановяване на изпълнението на съответните капиталови изисквания от контрагента;“;

в) в параграф 3 се добавя следната алинея:

„В случай на забавяне при предоставянето на съответната информация за конкретен референтен период, произтичащо от събития извън контрола на контрагента, съответните крайни срокове за отчитане в края на тримесечието по отношение на конкретното тримесечие се удължават, както следва:

а) с осем седмици за контрагентите, които отговарят на критериите за допустимост съгласно член 55, буква б), подточка i) или ii); или

б) с две седмици за контрагентите, посочени в член 55, буква б), подточка iii).“;

г) вмъкват се следните параграфи 4а и 4б:

„4а. За контрагентите, посочени в параграф 4, Евросистемата отменя ограничението за достъп до операциите по паричната политика на Евросистемата със стандартен срок до падежа от една седмица или по-кратък, включително в случаите, когато указателният календар за тези операции предвижда изключително удължен срок до падежа. Отмяната на ограничението поражда действие в работния ден след приемането на схема за преструктуриране или действие по преструктуриране, ако са изпълнено следните условия:

а) органът за преструктуриране е информирал Евросистемата за предстоящото преструктуриране не по-късно от 48 часа преди работния ден, в който се очаква да бъде отменено ограничението на достъпа;

б) органът за преструктуриране е потвърдил писмено:

i) приемането на схемата за преструктуриране съгласно член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014 или действието по преструктуриране съгласно националното законодателство за транспониране на член 32 от Директива 2014/59/ЕС;

ii) влизането в сила на схемата за преструктуриране или действието по преструктуриране, ако е приложимо съгласно член 18, параграф 7 от Регламент (ЕС) № 806/2014;

в) схемата за преструктуриране или действието по преструктуриране не предвижда прилагането на инструмента „мостова институция“ съгласно член 25 от Регламент (ЕС) № 806/2014 или националното законодателство за транспониране на член 40 от Директива 2014/59/ЕС по отношение на засегнатия от ограничението контрагент;

г) компетентният орган е потвърдил писмено, че след приемането на схемата за преструктуриране или действието по преструктуриране посоченият в параграф 4 контрагент изпълнява предвидените в Регламент (ЕС) № 575/2013 капиталови изисквания на индивидуална и/или консолидирана основа, като се вземат предвид приемането и влизането в сила на схемата за преструктуриране или действието по преструктуриране.

В случай на забава на компетентния орган или на органа за преструктуриране при изпълнението на условията съгласно букви а)—г) отмяната на ограничението може да породи действие със съответно забавяне.

Евросистемата може да отмени ограничението напълно, ако компетентният орган предостави информацията съгласно член 55а, параграф 1, при условие че контрагентът е финансово стабилен съгласно член 55, буква в).

Ако информацията съгласно член 55а, параграф 1 не бъде предоставена от компетентния орган в срок от 12 седмици след приемането на схемата за преструктуриране или действието по преструктуриране, Евросистемата ограничава достъпа на контрагента до операциите по паричната политика на Евросистемата от съображения за пруденциалност.

4б. Без да се засяга прилагането на мерките за контрол на риска съгласно член 128, параграф 2, Евросистемата може да прилага мерките за намаляване на риска, посочени в член 2, точка 80а, спрямо контрагент съгласно параграф 4 след отмяната на ограничението съгласно параграф 4а.“

д) добавя се следният параграф 7а:

„7а. Дискреционните мерки, които Евросистемата може да вземе от съображения за пруденциалност съгласно параграф 1, могат да се основават на каквато и да е информация, която поражда сериозни опасения за финансовата стабилност на контрагента.“;

34) Приложения II, VII и VIII се изменят в съответствие с приложение I към настоящите насоки;

35) Текстът от Приложение II към настоящите насоки се добавя като ново приложение XIIб.

Член 2

Действие и изпълнение

1. Настоящите насоки пораждат действие на датата, на която НЦБ бъдат уведомени за тях.

2. НЦБ предприемат необходимите мерки за изпълнение на настоящите насоки и ги прилагат от 30 март 2026 г. Те уведомяват ЕЦБ относно текстовете и средствата, свързани с тези мерки, най-късно до 4 март 2026 г.

Член 3

Адресати

Адресати на настоящите насоки са всички централни банки от Евросистемата.

Съставено във Франкфурт на Майн на 22 януари 2026 година.

За Управителния съвет на ЕЦБ
Председател на ЕЦБ
Christine LAGARDE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложения II, VII и VIII към Насоки (ЕС) 2015/510 (ЕЦБ/2014/60) се изменят, както следва:

1) В приложение II се добавя следната буква x:

„x) дали търгът се провежда при пълно разпределение, ако е приложимо.“;

2) Приложение VII се заменя със следното:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ VII*

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА САНКЦИИТЕ, КОИТО СЕ НАЛАГАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПЕТА ЧАСТ, И НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ, КОИТО СЕ НАЛАГАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС СЕДМА ЧАСТ

I. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ, КОИТО СЕ НАЛАГАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПЕТА ЧАСТ

1. Когато следва да наложи имуществена санкция на някой от своите контрагенти в съответствие с пета част, националната централна банка (НЦБ) изчислява променливата сума на санкцията в съответствие с предварително определен наказателен лихвен процент, както следва:

а) за неизпълнение на задължение съгласно член 154, параграф 1, буква а), б) или в), променливата сума на имуществената санкция се изчислява, като се използва лихвеният процент по пределното кредитно улеснение, приложим в деня, в който е започнало неизпълнението, плюс 2,5 процентни пункта;

б) за неизпълнение на задължение съгласно член 154, параграф 1, буква г) или д), променливата сума на имуществената санкция се изчислява, като се използва лихвеният процент по пределното кредитно улеснение, приложим в деня, в който е започнало неизпълнението, плюс 5 процентни пункта. За повтарящи се случаи на неизпълнение на задължението съгласно член 154, параграф 1, буква г) или на задължението съгласно член 154, параграф 1, буква д) в рамките на 12-месечен срок, започващ от деня на първото неизпълнение, наказателният лихвен процент се увеличава с допълнителни 2,5 процентни пункта за всяко неизпълнение.

2. За неизпълнение на задължение съгласно член 154, параграф 1, буква а) или б), променливата сума на имуществената санкция се изчислява, като наказателният лихвен процент, определен в съответствие с параграф 1, буква а), се прилага към размера на обезпечението или паричните средства, които контрагентът не е могъл да предостави или за които контрагентът не е могъл да извърши сетълмент, умножени по коефициент X/360, където X е броят календарни дни — с максимална стойност седем, през които контрагентът не е бил в състояние да обезпечи или да извърши сетълмент на: а) разпределената сума, посочена в потвърждаването на индивидуалните резултати от разпределението при търга, която се получава при приключването на дадена операция; или б) оставащата сума от конкретна операция, ако са налице предсрочни прекратявания от НЦБ през оставащия срок на операцията.

3. За неизпълнение на задължение, посочено в член 154, параграф 1, буква в), променливата сума на имуществената санкция се изчислява за всеки засегнат актив, като наказателният лихвен процент, определен в съответствие с параграф 1, буква а), се прилага към стойността след дисконтиранията и климатичния фактор, ако е приложим, на недопустимите активите или на активите, които не могат да бъдат мобилизирани или използвани от контрагента, както следва:

а) в случай на недопустим актив, който е предоставен от контрагента на НЦБ, се вземат предвид стойността на недопустимите активи след дисконтиранията и климатичния фактор, ако е приложим; или

б) в случай на търгуем актив, които първоначално е бил допустим, но е станал недопустим или негоден за по-нататъшно мобилизиране или ползване от контрагента, се взема предвид стойността след дисконтиранията и климатичния фактор, ако е приложим, на актива, който не е бил отстранен до началото на осмия календарен ден след настъпване на събитието, след което допустимите активи са станали недопустими или негодни за по-нататъшно мобилизиране или ползване от контрагента.

4. Сумите, посочени в параграф 3, букви а) и б), се умножават по коефициент X/360, където X е броят календарни дни — с максимална стойност седем, през които контрагентът не е изпълнил своите задължения по отношение на използването на активите, предоставени като обезпечение при кредитните операции на Евросистемата. В случая на параграф 3, буква б) изчисляването на X започва след изтичането на гратисния период от седем календарни дни.

*[[стойност на недопустимите активи след дисконтирания (и, доколкото е приложимо, климатичния фактор) в първия ден на неизпълнението] EUR * (приложимия лихвен процент по пределното кредитно улеснение в деня, в който е започнало неизпълнението + 2,5 %) * [X]/360 = […] EUR]]*

5. За неизпълнение на член 154, параграф 1, буква в), което се дължи на превишаване на предвидения в член 141 праг за предоставяне или използване на необезпечени дългови инструменти, емитирани от кредитна институция или от друго лице, с което тя се намира в тесни връзки (наричано по-долу „нарушението на лимита“), прилагането на гратисен период се определя, както следва:

   а) гратисен период от седем календарни дни се прилага, ако нарушението на лимита е породено от промяна в оценката след дисконтиранията и климатичния фактор, ако е приложим, без да са предоставени допълнителни необезпечени дългови инструменти и без да са изтеглени активи (включително падежирани активи) от общия пул от обезпечения, въз основа на следното:

      i) стойността на вече предоставените необезпечени дългови инструменти се е увеличила; или

      ii) общата стойност на пула от обезпечения е намаляла.

      В тези случаи контрагентът е длъжен да коригира стойността на своя общ пул от обезпечения и/или стойността на тези необезпечени дългови инструменти в рамките на гратисния период, за да осигури съответствие с приложимата граница;

   б) предоставянето на допълнителни необезпечени дългови инструменти, емитирани от кредитна институция или тясно свързани с нея лица, нарушаващи приложимата граница, не дава право на контрагента на гратисен период.

6. Ако контрагентът е предоставил информация, която засяга неблагоприятно стойността на неговото обезпечение от гледна точка на Евросистемата във връзка с член 145, параграф 4, например невярна информация относно непогасената сума на използвано вземане по кредит, която е или е била невярна или неактуална, или ако контрагентът не предостави своевременно необходимата информация съгласно член 101, параграф 1, буква а), подточка iv), сумата (стойността) на обезпечението, която е засегната неблагоприятно, се взема предвид за изчисляването на имуществената санкция съгласно параграф 3 и не се прилага гратисен период. Ако невярната информация бъде коригирана в рамките на предвидения период за уведомление, например за вземанията по кредити до края на следващия работен ден съгласно член 109, параграф 2, санкция не се налага.

7. За неизпълнение на задълженията, предвидени в член 154, параграф 1, буква г) или д), променливата сума на имуществената санкция се изчислява, като наказателният лихвен процент, определен в съответствие с параграф 1, буква б), се прилага до размера на неразрешения достъп на контрагента до пределното кредитно улеснение или на неплатения кредит от Евросистемата.

II. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА НЕИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ, КОИТО СЕ НАЛАГАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ С ПЕТА ЧАСТ

Временно спиране за неизпълнение на задължения, посочени в член 154, параграф 1, буква а) или б)

9. Когато се прилага период на временно спиране в съответствие с член 156, параграф 1, НЦБ налага временното спиране в съответствие със следните правила:

   а) ако сумата на непредоставеното обезпечение или парични средства е до 40 % от цялото обезпечение или парични средства, които следва да се предоставят, се прилага временно спиране за срок от един месец;

   б) ако сумата на непредоставеното обезпечение или парични средства е между 40 % и 80 % от цялото обезпечение или парични средства, които следва да се предоставят, се прилага временно спиране за срок от два месеца;

   в) ако сумата на непредоставеното обезпечение или парични средства е между 80 % и 100 % от цялото обезпечение или парични средства, които следва да се предоставят, се прилага временно спиране за срок от три месеца.

III. ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ИМУЩЕСТВЕНИТЕ САНКЦИИ, КОИТО СЕ НАЛАГАТ В СЪОТВЕТСТВИЕ СЪС СЕДМА ЧАСТ

1. НЦБ изчисляват имуществената санкция, която се налага съгласно член 166, параграф 4а, в съответствие със следното:

   а) за неизпълнение на задължение, посочено в член 166, параграф 4а, имуществената санкция се изчислява посредством използването на лихвения процент по пределното кредитно улеснение, приложим в деня, в който е започнало неизпълнението, плюс 2,5 процентни пункта;

б) имуществената санкция се изчислява посредством прилагане на наказателен лихвен процент, определен в съответствие с буква а), върху размера на паричните средства, които контрагентът не е могъл да възстанови или плати, или върху стойността на активите, които контрагентът не е могъл да достави, умножени по коефициент X/360, където X е броят календарни дни — с максимална стойност седем, през които контрагентът не е бил в състояние: i) да възстанови сума от кредита, да плати цената на обратното изкупуване или паричните средства, дължими на друго основание; или ii) да достави активите на падежа или когато са дължими на друго основание съгласно договорните или регулаторните разпоредби.

2. Следната формула се използва за изчисляването на имуществената санкция в съответствие с параграф 1, букви а) и б):

*[сума на паричните средства, които контрагентът не е могъл да възстанови или плати, или стойността на активите, които контрагентът не е могъл да достави] EUR * (приложимия лихвен процент по пределното кредитно улеснение в деня, когато е започнало неизпълнението, плюс 2,5 процентни пункта) * [X]/360 (където X е броят календарни дни, през които контрагентът не е платил, възстановил или доставил) = […] EUR].“;*

3) Приложение VIII се заличава.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Вмъква се следното ново приложение XIIб:

„*ПРИЛОЖЕНИЕ XIIБ*

ОПРЕДЕЛЯНЕ НА КЛИМАТИЧНИТЕ ФАКТОРИ, ПРИЛОЖИМИ ЗА ТЪРГУЕМИТЕ АКТИВИ С ЦЕЛ СМЕКЧАВАНЕ НА НЕСИГУРНОСТТА, СВЪРЗАНА С КЛИМАТИЧНИЯ ПРЕХОД

1. Климатичният фактор, посочен в член 128, параграф 1, буква д) от настоящите насоки, се прилага за търгуемите дългови инструменти, емитирани от нефинансови предприятия и съответните им групи корпоративни емитенти, с изключение на:

   а) дългови инструменти, емитирани от агенции съгласно определението в член 2, точка 2;

   б) дългови инструменти, емитирани от субекти за ликвидация съгласно определението в член 2, точка 99а.

   в) дългови инструменти, чиято оценка на кредитното качество се основава на член 87, параграф 2, букви а) и б); и

   г) дългови инструменти, емитирани от кредитни институции в рамките на групата корпоративни емитенти.

2. За всеки актив *i* на предприятие *j* в сектор *s* се изчислява оценка на неговата чувствителност към несигурността, свързана с климатичния преход („оценка на несигурността“), като се използва следната формула:

$$u_{i,j,s} = V_i \times E_j \times S_s$$

   със следните променливи:

   а) специфичен за сектора стрес фактор S_s, получен от съвкупното секторно увеличение на очаквания недостиг при неблагоприятен сценарий на преход в сравнение с базов сценарий от последния наличен климатичен стрес тест на Евросистемата. Този показател е един и същ за всички активи, емитирани от лица в рамките на конкретен сектор;

   б) експозиция, специфична за емитента E_j, основана на обратната стойност на „климатичната оценка“ по програмата за закупуване от корпоративния сектор, както е посочено в приложението към Решение (ЕС) 2016/948 на Европейската централна банка (ЕЦБ/2016/16) (*). Този показател е един и същ за всички активи, емитирани от едно и също лице;

   в) специфична за актива уязвимост V_i, равна на квадратния корен на остатъчния срок до падежа на актива. Този показател е специфичен за всеки актив.

3. Оценката на несигурността за всеки актив се преобразува в „климатичен фактор“ (CF) за всеки актив, като се използва следната формула:

$$CF(u_{i,j,s}) = a + (1 - a)\frac{1}{e^{u_{i,j,s} \times b}}$$

   със следните два параметъра:

   а) параметър „a“ се определя от Управителния съвет и се основава по-специално на очаквания недостиг, обобщен за всички сектори при неблагоприятен сценарий на преход спрямо базов сценарий от последния наличен климатичен стрес тест на Евросистемата;

   б) параметър „b“ се определя от Управителния съвет и се основава по-специално на медианната оценка на несигурността $\overline{u}$ за активите, за които се прилага климатичният фактор, като се използва тази натурална логаритмична формула:

$$b = \ln\left(1 + \frac{1}{\overline{u}}\right).$$

   в) Параметрите „a“ и „b“ са еднакви за всички активи, за които се прилагат климатични фактори. Най-високият възможен климатичен фактор е този за активите с най-ниска оценка на несигурността, докато най-ниският възможен климатичен фактор е равен на a за активите с най-висока оценка на несигурността.

4. Обезпечителната стойност на всеки актив, т.е. размерът на кредита, който може да бъде отпуснат срещу предоставения от контрагента актив, се изчислява, като се умножи неговата стойност, коригирана с дисконтираният, по съответния климатичен фактор, ако той е приложим.

5. Оценката на несигурността и климатичният фактор, приложими за всеки актив, ще се актуализират ежегодно. За активите, които стават допустими между две годишни актуализации, първоначално се определя медианен климатичен фактор, изчислен по следната формула:

$$CF(u_{i,j,s}) = \begin{cases} \overline{CF}_b, \textit{ ако активът е облигация} \\ \overline{CF}_{mtn}, \textit{ ако активът е средносрочна облигация} \\ \overline{CF}_{cp}, \textit{ ако активът е търговски ценни книжа} \end{cases},$$

където $\overline{CF}_b$ е последният медианен климатичен фактор за всички облигации, за които при последната годишна актуализация е изчислен климатичен фактор, $\overline{u}_{mtn}$ е последният медианен климатичен фактор за всички средносрочни облигации, за които при последната годишна актуализация е изчислен климатичен фактор, и $\overline{u}_{cp}$ е последният медианен климатичен фактор за всички търговски ценни книжа, за които при последната годишна актуализация е изчислен климатичен фактор. Този климатичен фактор е приложим до последващата годишна актуализация на оценката на несигурността и климатичния фактор.

(*) Решение (ЕС) 2016/948 на Европейската централна банка от 1 юни 2016 г. относно изпълнението на програмата за закупуване от корпоративния сектор (ЕЦБ/2016/16) (ОВ L 157, 15.6.2016 г., стр. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2016/948/oj).“